

Harold Lloyd Filmen

I de kommende Uger vil Striden komme til at staa mellem Chaplin og Harold Lloyd, og man vil drøfte, hvem af dem der er bedst. Og dog er de to inkommensurable Størrelser.

Chaplins Komik har større Dybde, varmere Klangfarve. Hans Lune har Rødder dybt i det sociale Liv samtidig med, at det har Bud til hver af os som Individ. Chaplin er først og fremmest menneskelig, vi smiler med duggede Øjne.

Harold Lloyds Komik ligger paa Overfladen, er derfor ogsaa hurtigere glemt. Mens Chaplin kalder paa det medfølelsende Smil, udløser Harold Lloyd Latteren, der ikke er forbundet med nogen Følelse. Hvad der er af størst Værdi, maa den Enkelte afgøre med sin egen Samvittighed.

Amerikanerne holder af Harold Lloyd, fordi han er en af dem selv, en typisk Gennemsnitsamerikaner, uforbederlig Optimist, ikke generet af andre Hemninger end dem, der nu engang hører til en velopdragen ung Amerikaners aandelige Udstyr: Skyhed for Kvinder og Frygten for at blive latterlig, som maaske er den dybere Aarsag til al Beskedenhed. For saa vidt er Harold Lloyd en Helte, som han har Mod til at vise, at han egentlig er en Kryster og kun smaaat begavet. At det alligevel gaar ham godt i Livet, tjener Amerikas Millioner af Harold Lloyd'er til Opmuntring.

I Filmen „Mælkevejen“, som i Aftes

Der er virkelig Part og Flugt over Scenesættelsen.

Forud for Harold Lloyd-Filmen vistes en Samling Optagelser fra Tyskernes traktatstridige Besættelse af Rhinonen, der modtoges med en svag Piben. (Paladsteatret).

CARL TH. DREYER

George Barbier og Harold Lloyd.

havde Premiere paa Paladsteatret, begynder Harold Lloyd som Mælkemand og ender som Direktør for Mælkeriet. Uden denne Slutning havde Filmen ikke været en amerikansk Film, nærmere bestemt fra Hollywood. Efter amerikansk Mentalitet kan Lykke kun tænkes i Forbindelse med Rigdom, hvorfor der til en „happy end“ ikke blot hører en Pige, men ogsaa Penge. Den eneste, der tør bryde med denne Konvention, er Chaplin.

Filmen er en vellykket Parodi over en Bokseres hurtigt stigende Stjerne og dens lige saa bratte Fald, og bestaar af en uafbrudt Række af fantastisk morsomme Situationer.

Det psykologiske Indhold indskrænker sig til det mindst mulige — d. v. s. der er Intet, og Personerne, der medvirker, er fastsaaede Skemaer, som Intet har med Kunst at gøre. Filmens Værdi ligger i de barokke Paafund og det forrygende Tem-